

За ради това когато са отдадени на нѣкаквъ работѣ, нечакай, да ти нѣкаквъ случай щастіе принесе, но ослониса на положеніе-то на вѣчнѣ-тъя премудрость. Ненадѣй са, Богъ знае, на каквы слѣдства случайни, кои-то сѣ ти мили и поволни, но пази, какъ е ишло онова, кое-то си работилъ, и въ какво отношеніе стои съ общи-те приключенія свѣтски. Надѣй мысли: е, и азъ това и онова знамъ исто така, какво-то и той; това быхъ и азъ учивилъ или получилъ, да съмъ былъ на негово-то мѣсто, но него е щастіе-то послужило! Не, надѣй така да речешъ; защо не е истина, чи го е щастіе-то послужило, но воля-тъя на вышний-атъ свѣтоуправитель е искала така да бѣде.

Богъ все управла и ръководи! Въ сичкѣ-тъя природѣ владѣе сватый законъ неизмѣнимъ, то есть, сичко що быка въ природѣ-тъя, трѣбука така да бѣде по законнѣ-тъя сила, коа-то постои въ природѣ-тъя; но да са рече: чи помежду животны-те, кои-то иматъ разумъ, случай владѣе, то е право безуміе. Дали е случай прописалъ оныя безконечны пѣтове, по кои-то оныя небесны тѣлеса така уредно вѣркатъ? Или дали случай обрѣща нашѣ-тъя земнѣ, та имаме така уредно дни и ноци? Дали е това дѣло случайно, що слънце-то на своѣ-тъя пролетнѣ точкѣ секій пѣтъ въ уредно время дожда? Що са лѣто-то, осень-тъя, и зимѣ-тъя едно по друго поредочно изменуватъ? Що твари-те земни, животны-те, и растѣнія-та въ развиваніе-то на силы-те си напредуватъ, зрежтъ и пакъ са въ състоаніе покойно вращатъ? Дали е удивителный-атъ съставъ на человекско-то тѣло, дѣло случайно?